

دانش‌بنیان است، به نظر می‌رسد این پژوهش می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. در مطالعه‌ای دیگر با عنوان «طراحی زمینه‌های یادگیری در محیط‌های آموزشی برای رشد استعدادها» به بسترهای شکل‌گیری به رشد استعدادها اشاره دارد. همچنین مطالعه «تکامل فرهنگی مدیریت استعدادها: تجزیه و تحلیل موضوعی» (Swales, 2016) به ضرورت توجه به ابعاد فرهنگی در مقوله تکامل استعدادها و موضوعات مرتبط با آن می‌پردازد. از آنجایی که در ایران نیز توجه به اقتضات و ملاحظات فرهنگی در اسناد و سیاست‌ها همواره حائز اهمیت بوده توجه به این پژوهش می‌تواند راهگشا باشد. در تحقیقی دیگر با عنوان «الگوی سرمایه‌گذاری موقعیت‌محور برای توسعه استعدادها: الگوی پیشنهادی برای توسعه و سرمایه‌گذاری مجدد از استعدادها در جامعه» (Paul & Seward, 2016) به موقعیت محوری و بهره‌گیری از ظرفیت‌های مکانی در توسعه استعدادها و نخبگان در جامعه اشاره دارد. در مطالعه‌ای دیگر با عنوان «توسعه استعدادها در چین: اقدامات و چالش‌های فعلی و پیش‌رو» (Wang & Sun J, 2018) به مقوله توسعه استعدادها و سیاست‌گذاری نخبگان در کشور چین پرداخته و چالش‌ها و تجارب برنامه‌های ملی در این عرصه را تبیین می‌کند. همچنین از دیگر مطالعات مرتبط می‌توان به «چشم‌انداز ملی برنامه‌های شناسایی نخبگان و برنامه‌های آموزشی نخبگان» (Lee, Matthews, & Olszewski-Kubilius, 2008) اشاره کرد که به ارتباط توجه به برنامه‌های شناسایی و برنامه‌های آموزشی در خط‌مشی‌گذاری نخبگان توجه دارد. همچنین «تحقیقات، خط‌مشی‌ها و اقدامات در زمینه توسعه استعدادها در اروپا و ایالات متحده: نتایج حاصل از اجلاس محققان بین‌المللی» (Subotnik, Stoeger, & Olszewski-Kubilius, 2017) مطالعه‌ای دیگر بوده که سیاست‌های نخبگانی و پرورش استعداد در اروپا و ایالات متحده اشاره دارد.

روش پژوهش

در این پژوهش در بخش نخست به‌واسطه تحلیل اسنادی و مطالعه کتابخانه‌ای، پژوهش‌های حوزه نخبگان بررسی شده و اهم مسائل در این زمینه استخراج شد. در روش اسنادی با مراجعه به اسناد و کتب و مقالات مختلف، آرا و نظرات